

ZPRAVODAJ Štěpánovska



Číslo 5 – říjen 2020 • Ročník 22

Vydává město Trhový Štěpánov pro Trhový Štěpánov, Dalkovice, Dubějovice, Sedmpány, Střechov nad Sázavou a Štěpánovskou Lhotu



Nově vybudovaná třída v Mateřské škole Trhový Štěpánov; foto archiv města

„VŠECHNO, CO OPRAVDU POTŘEBUJU ZNÁT, o tom, jak žít, co dělat a jak vůbec být, jsem se naučil v mateřské škole.“ Robert Fulghum

S příchodem nového školního roku se v Mateřské škole Trhový Štěpánov otevřely poprvé i dveře nově vybudované třídy. Rodiče pustili ze svých náručí své ratolesti, aby začaly poznávat svou samostatnost a učily se novým dovednostem. Tyto prostory nabízí dětem moderní interiér s herními prvky. Jak je vidět na fotografii, dětem a novým paním učitelkám je spolu moc hezky. Nemnohé ranní slzičky brzy vystřídal smích a radost.

Slovo starosty



Vážení spoluobčané,

úvodem mého příspěvku Vás všechny co nejsrdečněji zdravím. Podzimní počasí nám dalo na vědomí, do jakého ročního období vstupujeme. Bohužel jsme také dostali na vědomí, že znovu vstupujeme opět do nouzového stavu z důvodu epidemie covid-19. Vzniklá nelehká situace vyžaduje omezení, jak pro občany, tak pro firmy i úřady. Věřím, že toto nelehké období zvládneme a život se brzy vrátí k normálu. Budeme však opět poučeni, že nejsme pány tohoto světa. Je třeba pokory a vděku za každý den prožitý v pohodě a zdraví.

Slavnostní otevření „Zázemí pro vzdělávání na ZŠ Trhový Štěpánov“ a „Zvýšení kapacity Mateřské školy Trhový Štěpánov“

Slavnostní otevření obou projektů proběhlo 29. srpna 2020 za přítomnosti zástupců Města Trhový Štěpánov, Ministerstva pro místní rozvoj, Základní školy Trhový Štěpánov, Mateřské školy Trhový Štěpánov, starostů z okolních obcí, občanů a hostů. Byla zdárně dovršena několikaletá práce příprav a realizace projektů, které přispěly k modernizaci a rozšíření obou budov našich škol. Přejí oběma našim zařízením, ať přinášejí jen radost z je-

jich využívání. Buďme všichni hrdi na tyto stavby, buďme hrdi na naše město, buďme hrdi na naši krásnou vlast. Obě tato díla byla předána ředitelkám základní a mateřské školy do péče řádného hospodáře s přáním úspěchu a radosti z vykonané práce v nových zařízeních.



Slavnostní přestřižení pásky v Mateřské škole Trhový Štěpánov; foto archiv města



Obě budovy požehnal pan farář ThMgr. P. Jerzy Cymanowski MIC; foto archiv města

Nástavba Spolkového domu v Dubějovicích

Stavba se opět rozběhla po potížích s nedostatkem pracovníků stavební firmy. Věřím, že termín dokončení bude dodržen.



Slavnostní přestřižení pásky v Základní škole Trhový Štěpánov; foto archiv města



Vyzdívka druhého nadzemního podlaží; foto archiv města

Úprava zahrady a nové hřiště v Mateřské škole Trhový Štěpánov

Stavba běží podle harmonogramu, nové herní prvky (mlhoviště, trampolína, kopce s umělou skluzavkou atd.) vylepší úroveň naší mateřské školy.



Zemní práce – příprava pro herní prvky; foto archiv města

Nové pohřebiště

Z důvodu naplnění kapacity štěpánovského hřbitova bylo rozhodnuto připravit „Nové pohřebiště“. Nová část byla zaměřena, vzniklo místo pro urnové hroby, jednohroby, dvojhroby a hrobky. Budují se nové chodníky.



Nové pohřebiště – výstavba chodníků; foto archiv města



Nové pohřebiště – dlažďení chodníku; foto archiv města

Nový správce hřbitova – Bohuslav Šiška (tel. číslo 721 780 161)

Z důvodu odchodu paní Blanky Chvojkové do starobního důchodu byl ustanoven novým správcem hřbitova pan Bohuslav Šiška. V případě požadavků a informací plynoucích z jeho činnosti se obraťte přímo na něho.



Nový správce hřbitova pan Bohuslav Šiška; foto archiv města

Asfaltace výmolů

Těžká technika a dosluhující některé části místních komunikací nám připravují neustálý koloběh oprav výmolů.

Letos bude provedena rozsáhlá asfaltace s výměnou silničních obrub v ulici Nádražní od Hotelu RABBIT s přispěním dotace z Fondu obnovy venkova – dopravní infrastruktura Středočeského kraje.



Zaměstnanci města opravují místní komunikaci; foto archiv města

Poděkování

Děkuji paní Blance Chvojkové za její práci pro Město Trhový Štěpánov a jeho občany. Celou řadu let poctivě vykonávala práce na úklidu města, pečovatelskou službu, rozvoz obědů a činnost správce hřbitova. Paní Blanko, přeji Vám hodně zdraví, klidné a radostné dny na Vašem zaslouženém důchodovém odpočinku. Děkuji.



*Přejeme šťastná léta v důchodovém odpočinku;
foto archiv města*

Děkuji místním spolkům za jejich spolupráci s Městem Trhový Štěpánov i za spolupráci mezi spolky samotnými, mohu potvrdit, že spolková činnost má smysl a je přínosem pro všechny zúčastněné. Vzájemná pomoc při akcích pořádaných spolky se prolíná. Zapůjčení vybavení nebo prostor je samozřejmostí. (Fotbalisté půjčí klub, druhý zapůjčí stany, hasiči udělají ukázkou zásahu a podobně.) **Mám z této vzájemné součinnosti radost, stmeluje naše občany a naše město.** Jestliže v některém spolku tato pravidla až tak nefungují, je třeba, aby se členská základna zamyslela, v čem je chyba, popřípadě udělala některé změny, které tuto potíž napraví, vždy je třeba hledat chybu nejdříve u sebe.

Blahopřání ke 100 letům Sokola Trhový Štěpánov



V letošním roce slaví Sokol Trhový Štěpánov 100. narozeniny. Za tuto dlouhou dobu prošel spolek velkým rozkvětem i velkým strádáním. Prvorepublikové období sokolům přálo, pak přišla německá okupace, která Sokol

dala na černou listinu. Po II. světové válce trochu vydechl, rok 1948 zase tuto naději zmařil. V roce 1989 svitlo na nové časy.

Přeji Sokolům, aby tato léta svobody navždy vydržela, aby jako sokol bránci svůj svobodný volný prostor, ubránili naše společnost svoji svobodu a demokracii, aby všichni v této zemi mohli svobodně žít a dýchat.

Do dalších let přeji hodně radosti z vykonané práce, stále zdraví a svobodný život.

Blahopřání

Nedávno se dožil v neuvěřitelné svěžesti 85 let pan Jaromír Vlček, bývalý dlouholetý kronikář města Trhový Štěpánov a šéfredaktor Zpravodaje Štěpánovska. Do dalších let mu přeji pevné zdraví, životní optimismus a mnoho radosti.



Jaromír Vlček; foto archiv města



Návštěva pana Jaromíra Vlčka na Městském úřadě v Trhovém Štěpánově; foto archiv města

Blahopřeji panu Zdeňkovi Koktovi k jeho životnímu jubileu 70 let. Děkuji za jeho práci jako činovníka FK Trhový Štěpánov, děkuji za práci a službu pro občany v jeho živnosti, děkuji za přínos Městu Trhový Štěpánov. Přeji hodně zdraví a spokojený život.

Vážení spoluobčané,

děkuji Vám za podporu a spolupráci, přeji v této nelehké době hlavně zdraví a dobrou mysl. Jestli nám situace dovolí, zvu Vás na Vánoční trhy 28.11.2020 na Náměstí a na adventní koncert 5.12.2020 od 16:00 hodin v kostele sv. Bartoloměje v Trhovém Štěpánově.

Josef Korn, starosta města



Zdeněk Kokta z Trhového Štěpánova; foto archiv města

Volby



Volební komise v zasedací síni MěÚ Trhový Štěpánov je připravena; foto archiv města



Marie Tomaidessová z Trhového Štěpánova – jedna z prvních voličů; foto archiv města

Volby do zastupitelstev krajů konané dne 2.10. – 3.10.2020 ve městě Trhový Štěpánov

Účast voličů – 38,26%

Pořadí	Název strany	Počet hlasů	Počet hlasů (v%)
1.	Starostové a nezávislí	138	35,02
2.	ANO 2011	73	18,52
3.	Občanská demokratická strana	67	17,00
4.	Česká pirátská strana	47	11,92
5.	Svoboda a přímá demokracie (SPD)	18	4,56
6.	Komunistická strana Čech a Moravy	16	4,06
7.	Spojenci – TOP 09, Hlas, Zelení	9	2,28
7.	Trikolóra hnutí občanů	9	2,28
8.	Česká strana sociálně demokratická	8	2,03
9.	Svobodní	5	1,26
10.	Rozumní – Petr Hannig	2	0,50
11.	Dělnická strana sociální spravedlnosti	1	0,25
11.	Pravý Blok	1	0,25

Ve Střechově nad Sázavou se konala 22. 8. 2020 v kapli Panny Marie pouťová mše svatá



Pan farář ThLic. Jaroslav Scieraszewski sloužil mši svatou ve Střechově nad Sázavou; foto Petr Pohnán



Na slavnostní bohoslužbu přišli nejen občané ze Střechova, ale i z okolí; foto Petr Pohnán

Tradiční štěpánovská pouť

Nepříznivé počasí neodradilo návštěvníky od návštěvy tradiční štěpánovské poutě, která se konala v neděli 30. srpna na náměstí v Trhovém Štěpánově. Poutě byla zahájena mší svatou v kostele sv. Bartoloměje. Náměstí bylo zaplněno stánky s bohatým občerstvením a dobroty, pro děti byly připraveny pouťové atrakce. Nechy-

běly různé stánky s dárkovým zbožím, které návštěvníci zakupují pro nejbližší, jako například perníková srdce z lásky. K tomu nám hrála po celý den dechová kapela Sebranka a heligonkáři. Tak snad příštím rokem v den poutě bude více sluníčka než deště.

Redakce zpravodaje



Stánky a atrakce na náměstí v Trhovém Štěpánově; foto Vojtěch Jeřábek



Dechová kapela Sebranka doprovázela jako každým rokem štěpánovskou poutě; foto Vojtěch Jeřábek

Zásahy JPO Trhový Štěpánov od 27. 7. 2020 do 27. 9. 2020

27. 7. 2020	požár odpadu	Trhový Štěpánov
28. 7. 2020	odstranění stromu	Dalkovice
30. 7. 2020	požár pole	Zruč nad Sázavou
17. 8. 2020	požár lesa	Střechov nad Sázavou
25. 8. 2020	likvidace nebezpečného hmyzu	Trhový Štěpánov
26. 8. 2020	pátrání po pohřešované osobě	Horka II.
18. 9. 2020	Odstranění stromu	Trhový Štěpánov

Výcvik jednotky ve Střechově nad Sázavou

16. srpna 2020 proběhl výcvik jednotky ve Střechově nad Sázavou se zaměřením na hašení polních a lesních porostů a poskytnutí první pomoci. Nejdříve proběhla teoretická a po ní následovala praktická příprava, které se zúčastnilo 8 členů jednotky požární ochrany. 26. září 2020 jsme se zúčastnili odborné přípravy členů zásahových jednotek obcí a SDH na Neveklovsku. Během celodenního vydatného deště jsme společně s dalšími družstvy absolvovali toto cvičení. Jednalo se o budování protipovodňové stěny, prodlužování a zkracování proudu, čerpání vody pomocí ejektoru, pátrání po pohřešované osobě, pořadové cvičení, dopravní nehoda cyklisty s dodávkou, technická závada na přívěsu, požár nízké budovy a závěrečné testy. Družstvo tuto přípravu absolvovalo s dopravním automobilem Ford Transit ve složení: strojník M. Veselý, velitel V. Jeřábek a 4 hasiči - J. Drnovec ml., J. Drnovec st., M. Jeřábek a T. Bulín. Během výcviku jsme byli bodováni. Z každé disciplíny bylo možné získat 10 bodů. Naše družstvo z 90 možných bodů získalo 81. S těmito body jsme se stali společně s hasiči z Lešan nejlepšími družstvy této odborné přípravy.

Vojtěch Jeřábek



Čerpání vody pomocí ejektorů; foto Tereza Jeřábková



Pokyny k disciplíně; foto Tereza Jeřábková



Hašení lesního požáru; foto Tereza Jeřábková



Poskytnutí první pomoci; foto Tereza Jeřábková

Den hasičů a záchranářů

5. září 2020

V sobotu 5. září 2020 nám od samého rána svítí sluníčko, což je pro každou venkovní akci velké štěstí. Na hřišti jsou postavené stany pro diváky, připravená trať na požární útoky, plná kád' vody, vychlazené pivo i rozpálené grily. Vše tedy mohlo začít.

Kolem 11. hodiny začali přicházet první diváci a přijíždět soutěžní týmy. Následně přijeli pozvaní hasiči s cisternami z Mladé Vožice, Vlašimi, Prahy 11 – Chodova, Křivsoudova a Zdislavice, dále pak výšková plošina

HZSP Sellier&Bellot Vlašim, zástupci Policie ČR, Zdravotnické záchranné služby, z ankety Dobrovolní hasiči roku a poté BESIP.

Průběžně probíhala prezentace soutěžních družstev a ve 13 hodin bylo vše připraveno k zahájení Dne hasičů a záchranářů v Trhovém Štěpánově. Vojtěch Jeřábek uvítal všechny zúčastněné týmy, diváky a hosty, mezi nimiž byl starosta sboru a města Trhový Štěpánov Josef Korn a starostka OSH Benešov Dana Vilímková. Seznámil soutěžící i diváky s programem.

Následovala první ukázka, a to vyproštění zraněných osob z havarovaného vozu za účasti všech složek Integrovaného záchranného systému. Figuranty byli hasiči z Prahy 11 - Chodova, kdy jeden ztvárňoval agresivního řidiče a druhý zraněného. Po ohlášení přijíždí Policie ČR, poté sanitka ZZS a následně hasiči JSDH Zdislavice. Policista zajišťuje řidiče a odvádí ho od vozu, aby měli zdravotníci a hasiči prostor k vyproštění zraněné osoby. Po poskytnutí první pomoci byl zraněný naložen na nosítkách do sanitního vozu a odvezen.

Po této dynamické ukázce zahajují soutěž v požárním útoku děti. Letos k nám přijela soutěžit pouze 3 družstva.



Družstvo žen Trhový Štěpánov; foto Tereza Jeřábková



Požár dřevěného domečku; foto Tereza Jeřábková



Ukázka první pomoci; foto Tereza Jeřábková

Následuje ukázka první pomoci - poraněné osoby po pádu z výšky, kterou nám názorně předvedli zdravotníci Zdravotnické záchranné služby Benešov, kteří nechali zájemce nahlédnout i do sanitního vozu.

Svou soutěž zahajují družstva žen. Prvními jsou domácí dívky, které soutěží se zapůjčenou stříkačkou z SDH Dalkovice, kterým tímto děkujeme. Ke svému požárnímu útoku nastoupily ve složení: koš - T. Jeřábková, sání - I. Veselá, stroj - A. Šaňková, bécka - K. Kulíčková, rozdělovač - A. Čermáková, levý proud - L. Brožová, pravý proud - N. Kopecká. Bohužel se jim nepodařilo sestříknout terč, a tak je jejich pokus neplatný. Následovala další družstva žen z Vracovic, Čechtice, Keblova, Hulic a Zruče nad Sázavou.

Soutěž v požárním útoku pokračuje kategorií veteránů s PS 8, do které se přihlásila družstva mužů i žen z Keblova a družstvo mužů z Dalkovic.

Dále je připravena ukázka hašení rozpáleného oleje v domácnosti, kterou nám předvedli hasiči z JSDH Praha 11 - Chodov. Názorně je předvedeno, jak bezpečně uhasit olej v hrnci a také, jak ho nikdy nehasit.

Pro děti vytvořili hasiči z JSDH Zdislavice velké množství pěn, ve které se všichni vyřádili.

Odpoledne bylo v plném proudu a na řadu přišly poslední útoky mužů. O první místo a nejrychlejší sestřik se utkaly týmy Dalkovic, Soutic, Dubějovic, Zruče nad Sázavou, Čechtice, Keblova, Vracovic a obhájci vítězství z Chmelné.

Poslední dnešní požární útok mužů byl za námi a nás čekala závěrečná ukázka hašení dřevěného domečku v podání hasičů JSDH Mladá Vožice.

Odpoledne nabitě ukázkami všech složek Integrovaného záchranného systému a skvělými výkony soutěžních družstev se přiblížilo ke svému konci. Zbývalo vyhlásit vítěze a předat ceny. V kategorii dětí se vítězi stali špunti z Hulic, druzí děti z Keblova a třetí místo patřilo opět Hulickým. Mezi veterány s PS 8 se nejlépe vedlo týmu Dalkovic, na druhém místě byli muži z Keblova, které následovaly ženy z Keblova. Kategorie žen našla vítězky v Čechticích, za kterými zaostaly hasičky z Hulic a Zruče nad Sázavou. Prvenství mezi muži obhájili hasiči ze Chmelné, kterým šlapalo na paty družstvo z Dubějovic, kterým pomohl V. Jeřábek na pravém proudu. Třetí byli muži z Keblova.

Svůj stánek si u nás postavila Policie ČR, kde si diváci mohli prohlédnout část výzbroje či nechat odebrat otisky svých prstů. Dále ve stánku BESIPu byly k vyzkoušení tzv. opilecké brýle či dopravní testy. Rovněž ve stánku ankety Dobrovolní hasiči roku měli diváci možnost vyzkoušet motorovou pilu, nebo se vyfotit ve foto koutku. Mnoho diváků se nechalo vyvézt výškovou plošinou HZSP Sellier&Bellot Vlašim a pokochat se výhledem do okolí.

Po celý den bylo pro soutěžící a diváky zajištěno bohaté občerstvení.

Rádi bychom poděkovali všem sponzorům Dne hasičů a záchranářů, kterými bylo Město Trhový Štěpánov, Peter GFK Trhový Štěpánov, VOD Zdislavice, Farma Vilímovský Trhový Štěpánov, RABBIT Trhový Štěpánov, EKOSO Trhový Štěpánov, ZD Trhový Štěpánov, Volkswagen Financial Services, Velux, Podblanické uzeniny Matoušek, Pivovar Ferdinand Benešov, FILIPMOTOR'S Dubějovice a ZD Čechtice.

Po rychlém úklidu závodní tratě bylo vše připraveno na večerní zábavu. Kapela Re-flex hrála od 19 hodin a všichni se skvěle bavili.

Všem, kteří se podíleli na organizaci této akce, patří velký dík. Rovněž děkujeme všem, kteří k nám přijeli se svými ukázkami, soutěžícím za předvedené požární útoky a také divákům, kterých se letos sešlo opravdu hodně. Chtěli jsme vám předvést nelehkou činnost složek integrovaného záchranného systému a jejich připravenost, kdykoliv zasáhnout a pomoci. Jsme rádi, že jste dorazili a tím naši akci podpořili. Budeme se na vás těšit opět za rok na našem Dni hasičů a záchranářů v Trhovém Štěpánově.

Vojtěch Jeřábek



Pošta Trhový Štěpánov
Náměstí 143, 257 63 Trhový Štěpánov

Vážení klienti, od 1.10.2020 je otevírací doba pošty změněna.

Otevírací doba:

Pondělí:	od 11:00 do 12:00 hod. a od 13:00 do 18:00 hod.
Úterý:	od 08:00 do 12:00 hod. a od 13:00 do 15:00 hod.
Středa:	od 11:00 do 12:00 hod. a od 13:00 do 18:00 hod.
Čtvrtek:	od 08:00 do 12:00 hod. a od 13:00 do 15:00 hod.
Pátek:	od 08:00 do 12:00 hod. a od 13:00 do 15:00 hod.

Město Trhový Štěpánov a EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o
vyhláší sběr elektro a nebezpečných odpadů v sobotu 24. října 2020

Stanoviště budou na obvyklém místě:

- | | |
|--------------------------------------|--------------------------------------|
| • 08:00 Štěpánovská Lhota – na návsi | • 10:00 Sedmpány – u kontejneru |
| • 08:30 Střechov – u obchodu | • 10:30 Dubějovice – u kontejneru |
| • 09:00 Dalkovice – u kontejneru | • 11:30 Trhový Štěpánov – na náměstí |

Sbíráme:

- | | |
|---|---|
| • veškeré domácí elektrospotřebiče – například: | • oleje, kapaliny a filtry z automobilů |
| • fény, roboty, holicí strojky, ventilátory | • zbytky barev a plechovky |
| • ledničky, mrazáky, pračky, topné spotř. | • zbytky úklidové chemie |
| • elektroniku, TV, monitory, počítače | • zbytky agrochemie |
| • baterie, zářivky, úsporky | • nevyužité léky |
| • (obyčejné žárovky NENOSTE) | |

EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o.

provozovatel skládky, kompostárny a přepravy

Lhotská 372, 257 63 Trhový Štěpánov

www.ekoso.cz

Společnost EKOSO Trhový Štěpánov, s.r.o. nabízí:

- Pronájem kontejnerů na různé druhy odpadů (objemný, stavební, bioodpad, azbest)
- Odvoz a zneškodnění odpadů na skládce Trhový Štěpánov
- Odvoz a zpracování bioodpadů v kompostárně Trhový Štěpánov
- Prodej a rozvoz vyrobeného substrátu
- Převoz jiných sypkých materiálů (písek, štěrk, uhlí, zemina)
- Zajištění zákonné evidence související s uvedenými činnostmi

Objednání uvedených činností lze provést následujícím způsobem:

- telefonicky na čísle 317 851 725 nebo 731 083 033
- e-mailem: ekoso.odpady@tiscali.cz
- po potvrzení objednávky bude realizováno přistavení, přeprava či odvoz kontejneru
- v případě aktuálního nedostatku kontejnerů bude provedena rezervace požadované služby

Služba	Cena (platnost od 1. 10. 2020)
Přeprava	28,- Kč za jeden km
Pronájem kontejneru na stanovenou dobu	85,- Kč za každý započatý kalendářní den
Manipulace s kontejnerem (složení, naložení)	85,- Kč naložení / 85 Kč složení
Čekací doba v případě nakládky	182,- Kč za každou započatou hodinu
Cena za zneškodnění odpadu	dle aktuálního ceníku skládky
Cena za příjem bioodpadu	dle aktuálního ceníku kompostárny
Prodejní cena substrátu	dle aktuálního ceníku kompostárny
Veškeré ceny jsou konečné a jsou uvedeny včetně daně z přidané hodnoty.	

Spolkový dům Trhový Štěpánov



Svatební obřad na zahradě Spolkového domu v Trhovém Štěpánově; foto Jana Vlasáková



Novomanželé Martínkovi; foto Jana Vlasáková



Naše muzeum navštívil český rekordman v největší vánoční osvětlené výzdobě na domě pan Václav Trunec z Chotovic s maminkou a synovcem; foto Jana Vlasáková



S nepříjemnou situací se šířením onemocnění covid 19 bylo odloženo pasování bývalých prvňáčků na čtenáře na září; foto Jana Boušková

Městská knihovna Trhový Štěpánov

Pasování dětí na čtenáře

Zpravidla tato akce probíhá vždy na konci první třídy, kdy se děti naučí číst, tak přichází s paní učitelkou do knihovny, aby byly pasovány na čtenáře. Jaro letos nebylo úplně ideálním časem, tak jsme tuto akci přesunuli na září a to na první podzimní den 23.9.2020. Kromě jednoho žáčka přišli všichni v počtu osmnácti dětí, tentokrát s paní učitelkou Novákovou. V knihovně je čekal spící rytíř, který zabloudil do naší knihovny. Děti byly překvapené, že se ocitl právě zde, a jak jsme se posléze dozvěděli, jedině čtení dětí ho dokázalo probudit. A když už byl v naší knihovně, tak byl tak hodný, že všechny děti pasoval na hodnost čtenáře. Děti si odnesly průkazku do knihovny a zároveň už první vypůjčené knihy, pár drobností a milou vzpomínku na první návštěvu v knihovně jako čtenář.

*Jana Boušková,
vedoucí Městské knihovny Trhový Štěpánov*



V knihovně na malé čtenáře čekal statný rytíř; foto Jana Boušková

Ohlédnutí za vzpomínkami

S velkým časovým odstupem si dovolím reagovat na dva předchozí příspěvky ve Zpravodajích, a to v číslech 5/2014 a 2/2018. Oba články se týkají 1. světové války, na jejíž ukončení před více jak sto lety celý svět před nedávnem vzpomínal.

V prvním příspěvku, s názvem „Útrapy vojáka 1. světové války“, vzpomínal pan Antonín Neužil z Dubějovic mimo jiné na to, že: „Měli jsme dobré důstojníky, Pepík Volků ze Střechova...“ Tato věta, když jsem si ji tehdy prvně přečetl, mě velice, přelice zaujala. Pan Volek, respektive manželé Volkovi byli našimi sousedy, což Střechováci nepochybně vědí.

Volkovi byli bezdětní, velice hodní a naprosto nekonfliktní lidi a co já pamatuji, oba již v důchodu. Paní Vol-

ková občas pracovala v místním družstvu a pan Volek, dokud mu síly stačily, se ještě nějaký čas staral o kravku. Pro pana Volka byla typická především fajfka, kterou nevyndal z pusy snad ani ve spánku, červený šátek kolem krku stažený krabičkou od sirek, a hlavně velká výřečnost. Ta u něho asi způsobovaly nějaké nemalé vnitřní přetlaky, protože často stál u plotu jejich dvorku a odchytával kdekoho bez rozdílu, kdo byl ochoten poslechnout si jeho vyprávění. On opravdu uměl vyprávět! To se ale prakticky vždycky stočilo na vzpomínky z války. Potíž byla v tom, že jsem jeho vyprávění už znal nazpaměť a navíc mě to tehdy jako kluka ani trochu nezajímalo – přesný opak dneška. Takže jak jsem mohl, tak jsem z jeho vyprávěčského dostřelu zdrhnul. Dnes si z toho

všeho, po nějakých pětapadesáti – šedesáti letech, nepamatuji prakticky nic, jen to, že údajně byl během války ve čtrnácti zemích. Jak ale počítal země v tehdejší c.k. mocnářství, netuším. Opravdu velká škoda, že pan Volek své vzpomínky nedal na papír.

Jedna věc mě na Volkových ale strašně vadila – jejich kohout. To nebyl normální kohout, spíše nějaký démon či mutant ptakoještěra z Jurského parku, jehož intenzita kórkání se směle dala přirovnat k řevu raněného lva v posledním tažení. A ten kohout neměl nic lepšího na práci, než si na své tirády vždycky vybrat plácek před školou.

Je teplá letní noc, okna otevřená, blíží se ranní šíření, jeden by si ještě pospal – a milý kohoutek spustil! Tož nedalo se nic dělat, půjčil jsem si vzduchovku. Skolit kohouta jednou ranou ze vzduchovky jde jen teoreticky, ale nejspíš jsem ho párkrát trefil tak, že se kohoutovi za několik dní „přestalo dařit“ – a byl klid. Mně se ale přestalo dařit velmi rychle poté, protože jsem se klukům ve vsi pochlubil, samozřejmě a jak jinak, jaký jsem ostrostřelec, a otec se to dozvěděl. Za trest jsem pak musel u Volků uklidit pod kolnu fůru právě přivezeného uhlí! V dalších letech, už na základě dobrovolnosti, jsem si z uklízení uhlí u Volků zavedl velmi prosperující a daně neplatící živnost – od paní Volkové jsem vždycky dostal čokoládu.

Druhý příspěvek, s názvem „Opsáno z kroniky Střechova nad Sázavou“, jsem četl se zatajeným dechem. Mezi navrátilivšími se z války je uveden i můj dědeček, Jaromír Smítka. Jen těžko bych v dané chvíli dokázal vyjádřit své vnitřní rozpoložení, obzvláště ve spojitosti s tím, že dobře – děda se vrátil, ale jeho bratr a bratranec, zcela zbytečně a nesmyslně, kdesi padli.

Dědu si pamatuji jen jako malý kluk. Byl po těžkém úrazu, pracovat již nemohl, ale jak to jen šlo, moc rád jsem za ním chodil. Nejen u pana Volka, ale i u dědy byly zážitky z války natolik traumatizující, že vytěsnit je z mysli vůbec nešlo, a sporadicky se na toto téma i děda někdy rozpovídal. Já – sedmiletý klučina! – vůbec ani nemohl domyslet neúprosné, chladnokrevné fungování válečného soustrojí se smrtí na každém decimetru, a ještě jsem se dědy ptal, kolik že „nepřátel“ během bojů trefil. Z jeho odpovědi, že nikoho, jsem byl neskutečně zklamaný, protože i na každé pouťové střelnici byly nápisy – dobrý střelec, miláček žen.

Před časem a po delší době jsem byl ve Střechově. Mimo jiné jsem si prohlédl kapličku a přilehlé okolí. Salutuji všem, kdož se jakkoli přičinili o opravu kapličky, památníku padlým a zvelebení navazujícího prostranství. Z dřívějšího, dosti skličujícího dojmu je ten současný nesrovnatelně lepší. Jen mi chvilku trvalo „přešaltovat“ v hlavě vzpomínkový obraz před desítkami let na obraz nynější. Podvědomě jsem očima pořád hledal dvě lípy, které byly kdysi u památníku vysazeny. Jedna, blíže ke škole, byla ale na úbytě už tehdy – i tak nemohla vůbec přežít. Ta druhá, hned proti dveřím do kapličky,

byla bohužel zasazena příliš blízko na to, aby nepoškozovala střechu kapličky. Její odstranění tedy bylo, dle mého soudu, naprosto přirozené, byť určitě hodně bolestné. Nemohl bych u toho být.

V okamžiku, když jsem před kapličkou stál, trochu mě zamrzelo, že jsem do té doby nevěděl rok jejího vystavění, dnes uvedený na jejím štítu. Kterýkoli pamětník, třeba děda nebo pan Volek, by mi tento údaj tehdy bez problémů řekl.

Dovolím si odpoutat se od skličujícího tématu první světové války, i když ne úplně, a při té příležitosti lehce cimrmanovsky vzpomenout na jednu nepřehlédnutelnou postavku našich tehdejších dějin.

Jak je patrné z literární předlohy i jejího dvoudílného filmového zpracování, pan Josef Švejka, náš prvoválečný národní hrdina a vlastenec, byl velmi společenský a mimořádně vzdělaný člověk. Hospoda U kalicha byla jeho druhým domovem, byl tam každodenním štamgastem.

Albert Einstein, jak plyne z jeho životopisu, pobýval v letech 1911 – 1912 v Praze, kde přednášel na Matematicko-fyzikální fakultě. A to především v budově Na Karlově, která je od zmíněné hospody vzdálena ne více jak 300 metrů. A o Einsteinovi je také známo, že byl rovněž velmi společenský, s oblibou hospody navštěvující, a rád se pouštěl do debat na témata, v nichž byl kovaný a měl hodně navrch.

Protože bydlel na Smíchově, a přece nepůjde z fakulty domů více jak dva kilometry pěšky, nutně musel jít na tramvajovou zastávku kolem hospody U kalicha. Domnívám se a jsem skálopevně přesvědčen, že není možné, aby se Švejka a Einstein v té hospodě nesetkali a nepohovořili. A o čem jiném, než o obecné teorii relativity, která se jen v matných obrysech v Einsteinově hlavě teprve rodila. A jsme u jádra věci: nebýt zcela zasvěcených oponentních připomínek a odborných rad pana Švejky, poskytnutých naprosto nezištně (Einsteinem placená piva, rumy a kontušovky se nepočítají), zmíněná teorie relativity by nebyla Einsteinem publikována již v roce 1915, ale mnohem později – pokud vůbec!

Od Alberta Einsteina nebylo ani trochu hezké, nýbrž hodně sobecké, že jako spoluautora tak významného díla nikde Josefa Švejky neuvedl. V tomto případě šlo o prachobyčejnou vědeckou špionáž a evidentní krádež Švejkyho duševního vlastnictví.

Korunu tomu všemu pak Einstein nasadil po svém odjezdu z Prahy, kdy panu Švejkovi, jako „výraz díky za odbornou pomoc“, poslal svou fotografii s vypláznutým jazykem a oplzlým věnováním na její druhé straně. I tento exces pan Švejka zvládl úplně bravurně a po návratu z války, s úsměvem jemu vlastním, onu fotografii věnoval bulvárnímu tisku. Takže díky jemu ta fotografie neupadla v zapomnění a dnes ji známe prakticky všichni. Jen co je pravda, nic víc...

Jaromír Novotný, rodák ze Střechova nad Sázavou

Pyramidy v Souticích?

Že je to fantazie? Že to není pravda? Je to snad fake-news? Právě naopak. Povím vám příběhy, jak se Souticím přiblížily pyramidy skoro na dosah.

Do Soutic se přistěhoval v sedmdesátých letech minulého století pan Vojtěch Zamarovský, český spisovatel a překladatel slovenského původu. Letos 5. října uplynulo 101 let od jeho narození. Zde chalupu. Během krátké chvíle našel v Souticích klidné místo pro psaní svých knih a nejen to. Získal zde mnoho přátel. Přátel, od kterých vyžadoval, aby mu říkali: „Vojtěchu“. Měl jsem také tu čest ho tak oslovovat. Spolu jsme prodiskutovali nejedno téma a vypili nejednu skleničku Metaxy. Tu měl tak rád. Říkal, že jsou to zhmotnělé „slunečné lúče.“ O těch slunečních paprscích něco věděl a jich si užil.

Jeho tatínek byl kominický mistr a činovník živnostenského spolku. Později měl parní pily, cihelnu a obchod se dřevem, koksem a stavebním materiálem. Vojtěch byl normální kluk, který hrál fotbal, jezdil na kajaku a běhal za děvčaty. Po gymnáziu vystudoval práva v Bratislavě (1943). Po ukončení studií pracoval v Praze na Generálním sekretariátu Hospodářské rady, později na Státním plánovacím úřadě, odkud byl „odejit“ pro svůj maloburžoazní původ. A tak se ve státě, jenž měl v ústavě právo na práci a povinnost pracovat, ocitl na dlažbě. Začal překládat. Na radu jednoho ze svých studentů se zajímal o literaturu faktu. Spolu s Miroslavem Ivanovem, Miloslavem Stinglem a Josefem Janáčkem vytvořil v poválečném Československu základy žánru literatury faktu s historickou tematikou.

Jeho dílo tvoří jedenáct překladů z angličtiny, francouzštiny a latiny (mimo jiné Rousseauova Rozprava

o politické ekonomii, Epos o Gilgamešovi a Vergiliova Aeneida). Všechna jeho díla jsou psána současně česky a slovensky. Je to autor populárně naučných knih a literatury faktu z oblasti starověku. Za sedmi divy světa (1960), Za tajemstvím říše Chetitů (1961), Objevení Tróje (1962), Bohové a hrdinové antických bájí (1965), Na počátku byl Sumer (1966), Dějiny psané Římem (1967), Řecký zázrak (1972), Jejich veličenstva pyramidy (1975), Vzkříšení Olympie (1976). To je jen krátký výčet plodné a čínorodé práce tohoto spisovatele.

Čtěl a uměl obyčejným lidem převyprávět příběhy dávných civilizací, protože v nich nacházel poučení a návod k jednání pro současnost. Jeho hrdinové a bohové byli vždy lidští. Se svými přednostmi i chybami. Ve své knize „Na počátku byl Sumer“

píše: „Před sto lety se o Sumerech nevědělo nic, před padesáti léty málo. Dnes víme, že to byl první historický návod na společenské upořádání na světě. Ba co, národ snad s největším původním vkladem do lidské kultury. Sumery první vynalezli písmo, a lidstvo tím vstoupilo do nové epochy: z prehistorie do historie... Žasneme nad výkony tohoto národa, který neměl nikdy víc než milion příslušníků a obýval území o velikosti dnešního jednoho kraje. Postup dějin a pokrok civilizace přikryl Sumery nánosem zapomenutí. A lidstvo, které zmapovalo polární pláně, změřilo hloubky oceánu, proniklo do nitra hmoty a vstoupilo na Měsíc, nemohlo nechat Sumery v říši neznáma. Objevilo je.“

Obyvatelé Soutic znali Vojtěcha Zamarovského velmi dobře a on znal je. Každého ve své chalupě přivítal se zdvořilou pohostinností. Většina jeho návštěvníků se



Vojtěch Zamarovský – český spisovatel a překladatel slovenského původu



Vojtěch Zamarovský koupil chalupu v Souticích, zde našel klidné místo pro psaní svých knih a nejen to.; foto Václav Seidl



Pomník Vojtěcha Zamarovského v Souticích; foto Václav Seidl

podepsala na dveře v obývacím pokoji. V Souticích rád vítal významné osobnosti kulturního světa. Ochotně odpovídal na všechny historické otázky v Trhovém Štěpánově, Vlašimi, Zruči nad Sázavou i jinde. Hovořil o životě Sumerů, Egyptanů, Řeků a Římanů. I o tom, jaké bylo například vybavení jejich hygienických zařízení. Na tyto otázky mohl fundovaně odpovídat, protože znal osobně území od Eufratu po Atlantik, od Dunaje a Kavkazu po pyramidy na Nilu. Do Soutic přicházely dopisy z Britského i Káhirskeho muzea, od věhlasných spisovatelů a archeologů. Věřím tomu, že i ony staré dámy - pyramidy, kdyby uměly psát, napsaly by dopis s adresou: Pan Vojtěch Zamarovský, Soutice. Ptáte se na obsah dopisu? Nevím, pravděpodobně by zněl: „Vojtěchu děkuje-

me!“ Děkujeme za to, že nás zná i Vašek v Souticích, Jaroslav v Trhovém Štěpánově a Petr ve Zruči nad Sázavou.

Od Vojtěcha jsem se dozvěděl, že hlavní zásluha Římanů spočívá v tom, že si osvojili možnosti řecké kultury a že ji pak roznesli na kopytech svých vojsk za hranice Říma. Péče o celek a jeho fungování v protikladu k pouhému starání se o zajištění vlastního života byly pro Římany a Řeky něčím, co právě oni objevili, na co byli oprávněně hrdi.

A odkaz Vojtěcha Zamarovského, který zemřel 26. 7. 2006? Studujte a zajímejte se o historii. Najdete v ní poučení i návod pro své jednání. Předávejte své zkušenosti svému okolí. Snad bude svět lepší.

Václav Seidl, Soutice

Z Prahy do Trhového Štěpánova a zpět

Když jsem se z Prahy do Štěpánova před půl rokem přistěhovala, hned jsem šla do lesa. Ticho, čistý vzduch, voňavý zelený les a houpačka proti trudnomyslnosti mě přesvědčily, že ujet od rušných silnic a neznámých našťvaných tváří byl víc než dobrý nápad. Vzdát denní boj o parkovací místo byla úleva. Z bytu o třech místnostech jsme se ocitli v obrovském domě, ve kterém jsme se hledali. Nebudu lhát, byla to velká změna a chtělo to trochu odvahy. Nikoho jsem tu ještě neznala a dny jsem trávila prací v domě nebo chodila s šestiměsíčním



Karolína Čížková; foto z rodinného alba

synem a naší fenkou do lesa. Chvilku jsem si samotu užívala, ale po týdnu jsem se už cítila osaměle. Brzy jsem se spojila s místním gangem maminek a doufala, že tu najdu kámošku „na ježdění“. Jako nově příchozí maminka jsem toužila po tom, aby ve městě existovalo malé komunitní centrum pro rodiče s dětmi. Moc ráda bych poznala místní maminky jako ženy s vlastními zájmy a názory. Proto jsem zašla do místní knihovny. Byla jsem nadšená, kolik krásných titulů, nových i starších, tu je! Za velký bonus považuji dětský koutek, chvilku jsem se mohla věnovat jen sobě. Paní knihovnice mi doporučila tolik skvělých knížek. Mobil jsem rázem vyměnila za knihu. Začala jsem se tu cítit jako doma a poznávat starší i mladší obyvatele. Na sousedy jsme si už vůbec nemohli stěžovat. Moc jsem se také těšila, až zakusím atmosféru tradiční štěpánovské poutě.

Trhový Štěpánov je malé město s velkým potenciálem. Stačilo by velmi málo a místní lidé by se mohli potkávat při skvělých (ne nutně velkých) akcích a podporovat štěpánovskou komunitu. Po celou dobu, co jsem tu bydlela, se na mě Štěpánov usmíval, protože jsem tu byla ráda. Věřím, že se usmívá i právě teď, když sedím uprostřed pražského bytu s ještě nevybalenými krabicemi. Osud si s námi opět jednou udělal, co chtěl, a my to můžeme jen přijmout a jít dál. Mějte se ve Štěpánově všichni blaze!

Karolína Čížková

Vlaštovky obsadily dráty a zamířily do svých zimovišť

Na drátech se v zářijových dnech houfovaly vlaštovky a jiříčky. Někde jsme mohli pozorovat i desítky opeřenců, jak netrpělivě posedávají na vedení a připravují se na dalekou cestu do tropické Afriky.

„Vlaštovky odlétají o něco dříve, většina již v první polovině září. Jiříčky převážně v druhé polovině září a někdy se zdrží až do začátku října. To záleží na počasí

a také na tom, kdy jejich hnízda opustí poslední mláďata. Některé páry mají ještě pořádně napilno. Intenzivně dokrmují své mladé z posledního hnízdění. Vlaštovky i jiříčky hnízdí dvakrát až třikrát ročně a jeden pár vyvede 7 až 10 mláďat za rok. Hnízda vlaštovek jsou miskovitěho tvaru a umístěna převážně v budovách, ve stájích, v průjezdech a pod mosty. Jiříčky mají hnízda uzavřená,

pouze s malým vletovým otvorem a staví si je na obvodových pláštích budov, nad okny a pod římsy.

Zdroj internet

„Naštěstí jsou tací, kteří je vítají, mají je rádi a těší se z jejich přítomnosti, jako například Svobodovi ze Sedmpán.“

Redakce zpravodaje



Vlaštovky a jiříčky na drátech elektrického vedení v Trhovém Štěpánově; foto archiv města



Rodina Svobodova ze Sedmpán vlaštovky každým rokem v síni své chalupy uvítá; foto Tomáš Svoboda

Vážená redakce,
do Zpravodaje Štěpánovska bych vám ráda zaslala svou fotografii, kterou jsem zachytila v pátek před poutím, tedy 28. 8. 2020, kdy se v 20:00 hodin večer přihnál velký

vítr s bouřkou a deštěm. Dívala jsem se na to z okna a vypadalo to opravdu strašidelně. Proto mě napadlo, že by to byla zajímavá fotka do zpravodaje.

S pozdravem Lenka Lebedová.



100 let Sokola v Trhovém Štěpánově

Vážení spoluobčané, nechci Vás zatěžovat přílišnými podrobnostmi z historie Sokola v našem městě, i když trocha historie nikoho nezabije.

Sokol Trhový Štěpánov se podařilo založit na druhý pokus, když ten první v roce 1914 překazila 1. první světová

válka. Ustavující valná hromada byla svolána na 26. července 1914. Když po skončení schůze zúčastnění vycházeli, byly již vyvěšeny mobilizační vyhlášky. Činnost jednoty s ohledem na válečné události nebyla vůbec zahájena. A tak po návratu všech přeživších z války, zajetí i legií

byla dne 10. října 1920 založena, či spíše obnovena, Tělocvičná jednota Sokol Trhový Štěpánov. Na valné hromadě bylo přítomno 28 zakládajících členů.

Začátky práce jednoty byly velmi těžké. V roce 1923 se naskytla možnost získat prostory chlívů při parcelaci velkostatku „Ve dvoře“. Práce na úpravách začaly 8. ledna 1923 a již 19. srpna téhož roku byla sokolovna slavnostně otevřena. Veškeré práce byly prováděny ručně bez jakékoli mechanizace, neboť v té době nebyl v obci ještě zaveden elektrický proud. Pak musíme před našimi předky opravdu smeknout.

Činnost jednoty se slibně vyvíjela, hrála se divadla, pořádaly se tělocvičné akademie.

Pak přišel 15. březen 1939 a byl zřízen Protektorát Böhmen und Mähren. Sokol byl zakázán a stáhl se do podzemí. Po roce 1945 byla činnost Sokola obnovena a v červenci 1948 se konal XI. všesokolský slet. Jak byl Sokol nepohodlný Němcům, stává se nepohodlným i novým vládcům. Ke vzkříšení sokolské myšlenky dochází, byť jen na krátké období, v roce 1968. Teprve po listopadu 1989 se naskytá příležitost obnovit organizaci, kterou nám záviděl celý svět.

Pokus o obnovení činnosti Sokola v naší obci se uskutečnil 16. září 1996. Nebyl úspěšný. Snad k tomu přispěl i dlouholetý soudní spor o sokolovnu – začínat činnost bez jakéhokoli zázemí bylo asi předčasné.

Úspěšný byl až pokus druhý konaný dne 16. dubna 2003 za účasti 17 zakládajících členů.

Tělocvičná jednota Sokol deklaruje především ochotu spolupracovat se všemi společenskými organizacemi v obci s cílem vytvářet podmínky pro tělovýchovnou, kulturní a společenskou činnost mládeže i dospělých. Postupně získávat finanční prostředky na úpravu sokolovny. Toto se daří a činnost se rozvíjí. Sokolové pořádají akce úspěšné i méně úspěšné. Mezi ty, které si získaly oblibu mezi dětmi i dospělými, patří příměstské tábory.

Myslím, že z historie dávné i nedávné bylo napsáno dost. Co říci na závěr?

Kroniky naší sokolské jednoty jsem přečetl celé a některé pasáže jsem zde i použil.

Je v nich však něco, co dříve bylo a dnes není – spolupráce mezi spolky. Dnes jako by si každý hrál na svém písečku. PROČ?

S přispěním kronik sestavil Karel Pokorný

Dalkovice v období 19. až 20. století

Dalkovice v období 19. až 20. století

Část první

Vážení a milí spoluobčané,

celé léto jsem jezdil do Státního archivu do Benešova a zjistil jsem hodně podstatných věcí ohledně historie Dalkovic v období 1919 – 1975. Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva a rady MNV - Místního národního výboru.

Z těchto zápisů budu skládat přibližnou historii obce, protože jiné dochované zmínky o dění v obci v období 1919–1975 nejsou dosud známy. Rád bych prostřednictvím zpravodaje, požádal o pomoc obyvatele Dalkovic,

jestli nemají doma nějaké fotografie, pohlednice, třeba i ztracenou kroniku obce a SDH Dalkovice.

19. století

Přibližně od roku 1800 byla obec Dalkovice součástí obce Střechov.

Obec Střechov

– Dalkovice

– Dubovka

Rok 1883 – starosta obce Střechov – Josef Ficinek

Rok 1898 – starosta obce Střechov – Josef Smítka, Jan

Stainc – radní Dalkovice, Matěj Kokta – radní Dubovka



II. vojenské (Františkovo) mapování 1836-1852

Počet obyvatel v obci Dalkovice – data ČSÚ

Rok 1869	Rok 1880	Rok 1890	Rok 1900
309	314	273	286



III. vojenské mapování - Františko-josefské 1877-1880

20. století

Počet obyvatel v obci Dalkovice – data ČSÚ

Rok 1910	Rok 1921	Rok 1930
236	237	241

Sčítání lidu, které bylo původně plánováno na rok 1940, se neuskutečnilo. Byly provedeny pouze odhady na základě výdeje potravinových lístků. První cenzus po konci druhé světové války byl realizován v roce 1950

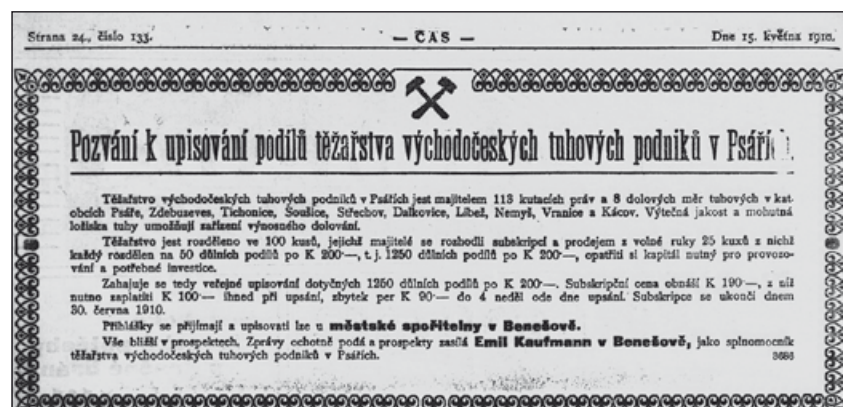
a jeho cílem bylo postihnout změny ve společnosti související zejména s odsunem německého obyvatelstva, re-emigrací a přesídlením do příhraničních oblastí.

Seznam míst v království Českém rok 1913

Okresní hejtmánství: Benešov				Soudní okres: Vlašim			Sídlo	
Místní obce	Počet domů	Počet obyv.	Katastrál. obce příp. osady	Počet domů	Počet obyv.	Části osad	Fary	Pošty
Střechov Střechow	114	630	Dalkovice Dalkowitz	47	236	Dalkovice	Trhový Štěpánov	Trhový Štěpánov
			Dubovka Dubowka	18	109	Dubovka	Stebuzevy	Trhový Štěpánov
			Střechov	49	285	Mařanský Mlýn	Soutice	Soutice
						Posadovský Mlýn	Kácov	Soutice
						Střechov	Kácov	Soutice

V roce 1920 vláda Československa povolila rozloučení obcí Střechov (okres Vlašim) – na dvě místní obce: 1) Střechov a Dubovka, 2) Dalkovice.

Dalkovice mohli mít i svého zástupce v Senátu, ale v roce 1925 **Bedřich Kalina** (maloročník) odstoupil.



Čas (Datum vydání 15. 5. 1910, číslo 133)



Dorost věstník české mládeže pro vzdělání, zábavu a poučení. Datum vydání 1. 6. 1921

Národní sjednocení: Neděle dne 28. dubna 1935 Dalkovice u Trhového Štěpánova. Veřejná schůze v 8 hod. večer v hostinci U Maštalířů. Ref. br. Valeš a Votruba.

8. listopadu 1936 – Zápis obecního zastupitelstva obce Dalkovice – Ve věci správy cest usneseno, vyčistit stoky kolem cest, aby mohla voda odtékat, též můstky obnovit. Jelikož je třeba štěrk k opravě silnic ve středu obce, dosa-

vadní lom není způsobilý k výrobě tvrdého štěrku. Usneseno hledati lom v lese na „Hřebeně“

28. listopadu 1936 – Zápis obecního zastupitelstva obce Dalkovice – Obecní zastupitelstvo usneslo, že další lom na lámaný kámen bude lom v lese na „Hřebeně“

Jan Kučera, kronikář obce Dalkovice

Kronikář Dalkovic

Vážení spoluobčané,

moje práce započala už v roce 2007, když jsem začal tvořit webové stránky pro moji milovanou obec. V té době jsem věděl jenom jednu třetinu historie obce Dalkovice, postupem času jsem nacházel další a další kousky historie. V roce 2017 jsem zprovoznil novou webovou stránku obce za pomoci Města Trhový Štěpánov. Na jaře letošního roku mi byla nabídnuta pozice kronikáře pro místní část Dalkovice. Za tuhle pozici moc děkuji panu starostovi města. Moje vize do budoucna je napsat Kroniku obce pro rok 2020, Památní knihu Dalkovice (Dalcowitz)

13.–19. století – Souhrn dějin od první zmínky, Památní knihu Dalkovice od 1935–1975 a další Památní knihy. Vytvoření informační tabule na návsi v Dalkovicích (kde bude souhrn dějin a model tvrže). Moje letošní úspěchy: vytvoření 3D modelu tvrže, faksimile Stížného listu a pečetě šlechty, posledním letošním úspěchem je Urbář pražského biskupství, fragment, 1283–1295 (První zmínka obce), kopie zápisu zastupitelstva obce a MNV Dalkovice 1919–1975.

Jan Kučera, kronikář obce Dalkovice

A přece bylo!

Co? Přece letní soustředění mladých hasičů a ostatních dětí ve Střechově. V oné nejisté době se přece několik statečných rozhodlo si zahrát s dětmi příběhy ze starých pověstí českých.

1.8.2020 vyrazila družina vedená praotcem Čechem od Visly hledat úrodné území. Putování skončilo u hory Říp, kde se členové Čechovy družiny usídlili.

Během týdne se děti seznámily s Tetou, Kazi a Libuší. Díky rodině Tichých z Tichonic jsme viděli Přemysla orat úrodnou zem pod horou Říp. (Děkujeme za půjčení pluhu.) Neunikli jsme dívčí válce pod vedením divoké Šárky. A závěrem nás zachraňovali rytíři z hory Blaník pod vedením sv. Václava. Vše dobře dopadlo. Jak se nám to líbilo? Zeptejte se účastníků výpravy, bylo nás dost a ve svém okolí určitě někoho najdete.



Praotec Čech našel území pro pobyt své družiny; foto Tereza Jeřábková



Děkujeme SDH Zdislavice za pěnové překvapení. Byl to jeden z nejlepších zážitků pro děti; foto Tereza Jeřábková



Štěpán Neděla zpestřoval pobyt dětem svým hudebním vystoupením; foto Tereza Jeřábková

Praotec Čech děkuje za podporu a pomoc firmě RA-BBIT, Městu Trhový Štěpánov, firmě Turek Vlašim, SDH Zdislavice. Zvláštní poděkování patří panu Marku Musilovi a vedoucí školní jídelny paní Heleně Vesecké.



*Praotec Čech se svou družinou šel pěšky hledat své území, ...;
foto archiv SDH Trhový Štěpánov*

Děkuji všem vedoucím družin, instruktorům (neměli to lehké a byla jsem protivná – omlouvám se), děkuji osazenstvu kuchyně a všem, kteří technicky zajišťovali tuto výpravu.

Jaroslava Krásová



Praotec Čech se svými ženami; foto archiv SDH Trhový Štěpánov

Ve Střechově to žije!

V sobotu 29.8. uspořádalo SDH Střechov loučení s létem pro děti. Jak je již tradicí, počasí nám nepřálo, ale ani tentokrát přehánky a chladný vzduch neubraly nic z dětské radosti, nadšení a chuti účastnit se přichystaných zábavných her a soutěží. Za běhání s pingpongovým míčkem na lžici, miskou s vodou na helmě, přetahování lanem, chůze ve dvojicích na obřích lyžích a další atrakce děti dostávaly jako odměnu sladkosti. V klubovně pak bylo připravené malování, barvení sádrových figurek a oblíbené malování na obličeje. Jiskřičky v očích a radostné skotačení dětí je nejlepší odměnou pro všechny organizátory. Děkuje dětem, rodičům i prarodičům za účast a těšíme se na další povedené střechovské odpoledne.

Petr Pohnán



Střechovské děti byly nadšeny ze soutěží a her; foto Petr Pohnán



*Přáním Šárky Zemanové bylo mít na obličeji berušku;
foto Petr Pohnán*



*I přes nepříznivé počasí se nás ve Střechově sešlo hojné množství;
foto Petr Pohnán*

Rozlučka s prázdninami v Dubějovicích

Dne 30.8.2020 se v Dubějovicích konala rozlučka s prázdninami. Nejdříve jsme si s dětmi zahráli šipkovou, kdy starší děti připravovaly úkoly mladším a ti je s nadšením plnily. Nakonec se nám schovaly i s pokladem, který si musely vybojovat. Po zdařilé akci jsme si společně upekli buřty a se setměním jsme vyrazili na stezku odvahy. Nebylo to jednoduché, i ti otrlejší měli co dělat, aby se beze strachu vrátili. Tatínkové se staršími dětmi se oblékli do masek a připravili strašidelná stánoviště. Ještě že nebyla úplná tma, myslím, že by se nám všechny děti nevrátily 😊. Děkujeme všem zúčastněným, děkujeme za podporu Městu Trhový Štěpánov a firmě RABBIT Trhový Štěpánov.

Hana Vošická, DiS.



Rozlučka s prázdninami pro děti v Dubějovicích – hra papírová koulovaná; foto Hana Vošická

Grilování v Dubějovicích

Po dlouhé době jsme se konečně dne 15.8. sešli při společném grilování prasete. Díky covidu jsme se asi jako všude setkávali jen zřídka, tak jsme byli všichni natěšení, že se sejdeme. Akce to byla zdařená, od rána do pozdních hodin jsme se různě střídali u grilu a ani do pozdních

hodin jsme to velké 80kilové prase nezvládli sníst. Zato zmizelo pár soudků piva a všichni byli spokojeni, že se spolu opět setkali a mohli pohovořit. Děkujeme hasičům hlavně panu Filipovi za zorganizování akce.

Hana Vošická, DiS.



Dokonalá a poctivá hostina v Dubějovicích na návsi – grilované sele; foto Hana Vošická



Děkujeme dubějovickým hasičům za hezky strávený den; foto Hana Vošická



Přes celé léto děti z Dubějovic a z okolních vesnic rybařily v místním rybníku. Kubovi Šicovi se podařilo ulovit štika velkou 103 cm; foto Hana Vošická

Náš letošní úspěch v požárním sportu

Vzhledem k situaci s covidem naše letošní sezona v požárním útoku začala 5. září 2020 v Trhově Štěpánově na Dni záchranářů. Soutěžilo se v PS 8 a PS 12. Dalkovickým hasičům se podařilo v PS 8 vyhrát. A v PS 12 skončili na 5. místě.

Jan Kučera, kronikář SDH a obce Dalkovice



Dalkovickým hasičům se podařilo v PS 8 vyhrát 1. místo; foto Tereza Jeřábková

Ze Štěpánovské Lhoty

Tak jako každoročně i letos jsme připravovali Svatováclavské setkání, které se mělo konat v sobotu 26. září na návsi u kapličky. Mělo být již sedmý rok. Všichni jsme se moc těšili, že se opět po roce setkáme – místní chalupáři a příznivci ze Štěpánova, Dalkovic, Střechova a dalších míst. Jak jsme se během roku potkávali, vždy padlo slovo o setkání.

Místní uklidili a připravili prostranství před kapličkou. Začínalo by se mši svatou. Domáci i příchozí ženy oprášily osvědčené recepty a už se dohadovaly, co dobrého připraví a napečou. Zajištěno bylo jako tradičně občerstvení. Pečlivě trénovali i naši hudebníci Ing. Jan Kroupa s manželkou Ester, Josef Veselý a moc se k nám těšil mladík Ing. Láďa Strnad z Drahňovic.

Ovšem všechno padlo se současnou nepříznivou epidemiologickou situací. Po konzultacích Lhotáků s vedením Trhového Štěpánova jsme se rozhodli letošní setkání ožet. Všechny nás to velmi mrzí, ale nedá se nic dělat, zdraví nás všech je přednější. I proto, že se zde setkává hod-

ně mladých, ale i starších občanů, kteří patří k rizikovým skupinám.

Tak tedy letos bez přátelského posezení, popovídání se sousedy, ochutnávkou dobrot a bez příjemné hudby. Pořejme si hodně zdraví a ať se setkáme příští rok. Tak na shledanou, milí přátelé, v sobotu 25. září 2021. Těšíme se na Vás!

Lhotáci



Svatováclavské setkání ve Štěpánovské Lhotě se letos nekonalo; foto Ing. Jan Kroupa

Nový školní rok v Mateřské škole Trhový Štěpánov

V MŠ Trhový Štěpánov začal nový školní rok otevřením nové třídy. Kapacita školy se tím zvýšila o 20 dětí na celkový počet 76 dětí. Ty jsou rozděleny podle věku do třech tříd. Stará se o ně šest učitelek, jedna asistentka pedagoga a dvě provozní pracovnice. V I. třídě pracují učitelky Ludmila Kapková a Šárka Matějková, ve II. třídě ředitelka Olga Polivková, učitelka Marie Provazníková a asistentka pedagoga Markéta Neumannová. Ve III. třídě probíhá povinná předškolní výuka pod vedením učitelky Jitky Tomaidesové a Jaroslavy Krásové. Děti do mateřské školy dochází nejen z Trhového Štěpánova a obcí, které zahrnuje veřejnoprávní smlouva (Soutice, Psáře, Tichonice a Keblov), ale např. i z Tehova, Soušic, Vlašimi, Miřetic, Dolních Hořic nebo Kácova. Všichni věříme, že tento školní rok bude klidný bez omezeného provozu, abychom mohli bezezbytku naplňovat náš vzdělávací program pod názvem Barevný svět.

Olga Polivková, ředitelka mateřské školy

Škola a její slavnostní 29. srpen 2020

Po mnoha měsících organizačních změn, stavebních prací, oprav a starostí spojených se stavbou, jsme se dočkali, máme hotovo. Od března do konce srpna se dával interiér školy do nového „kabátu“. Uklízelo se, stěhovalo se, malovalo se, opravovalo se... Zkrátka práce nad hlavu.

Od 11. března byly podle nařízení MŠMT a Ministerstva zdravotnictví uzavřeny školy, a tak jsem měla (bohužel) jednodušší podmínky na organizaci a realizaci konečných prací a oprav. Během hlavních prázdnin se nově vybudované prostory vybavily potřebným nábytkem, technikou a pomůckami. Výsledek je opravdu úžasný. Nic z toho by ale nebylo bez neuvěřitelné spolupráce, ochoty a nasazení všech, kteří se na celé akci podíleli a vše realizovali.

Chci tímto poděkovat Městu Trhový Štěpánov a všem aktérům stavby za to, že přes všechna úskalí dokázali nástavbu realizovat. Škola je důstojnou reprezentací města a stala se školou bezbariérovou. Děkuji svým zaměstnancům za vstřícnost, pochopení a pomoc žákům a zákonným zástupcům za respektování všech opatření. Děkuji všem paním uklízečkám a panu školníkovi za jejich pracovní nasazení. Přesvědčila jsem se, že s dobrým kolektivem lidí se dá vše zvládnout.

A nyní pár slov k 29. srpnu 2020. Původně byl plánován Den otevřených dveří Základní školy s přístupem do všech prostor budovy. Díky epidemiologické situaci byly zpřístupněny všem přítomným pouze prostory nově vybudovaných tříd.



Na slavnostním otevření školy byla opravdu velká účast; foto Petr Křepela



Nechyběl ani bývalý ředitel Josef Malý s výtvarným umělcem Stanislavem Příhodou; foto Petr Křepela



Žáci 8. ročníku v nové počítačové učebně; foto Petr Křepela



Žáci 8. ročníku v jazykové učebně; foto Petr Křepela



Žáci 8. ročníku v řezbářské dílně. Těšíme se na výrobky, které si vyrobíme ze dřeva; foto Petr Křepela

Ve 13:00 hodin se slavnostně zahájil tento významný den. Po projevech, slovech díky, přestřižení pásky a vysvěcení si mohli všichni přítomní prohlédnout, co se podařilo. Myslím si, že nástavba a celková atmosféra zrenovovaných prostor udělala dobrý dojem. Vše probíhalo v přátelské atmosféře, obdiv byl patrný, úsilí všech bylo oceňováno ze všech stran. Průběh slavnostních

okamžiků se odehrával za přítomnosti televizní kamery. O Základní škole Trhový Štěpánov se vytváří dokumentární snímek.

Milá školo, přeji ti, aby pod tvoji střechou nadále panoval klid, pohoda, přátelství, radost z dobře vykonané práce a podpora ze všech stran.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

První školní den

Letošní první školní den, dne 1.9.2020 začal pro 23 dětí v této zvláštní době malinko jinak než jsme zvyklí.

I přes velice deštivé počasí jsme se sešli před Základní školou s rodiči i natěšenými prvňáčky, kteří si hrdě nesli svou školní aktovku. Před školou je přivítala paní učitelka, paní ředitelka, pan starosta a paní místostarostka. Vše natáčela televize do dokumentu o Základní škole.

Děti tedy budou mít milou vzpomínku na svůj velký den v podobě natočeného dokumentu.

Po velmi deštivém a pochmurném ránu před školou, jsme se s žáky přesunuli do třídy, kde se seznámili s novým prostředím. Jelikož tento rok neproběhl klasický zápis, pro většinu z nich to bylo poprvé, kdy viděli svou třídu. Všichni byli moc hodní a milí. Usedli do lavic, dostali ode mě pár rad do začátku a domů si odnesli i několik dárečků. Aby rodičům nebylo líto, že oni třídu neviděli, poslala jsem jim pár fotografií třídy i dětí. Reportéři s dětmi natočili krátké rozhovory a dále už se žáci rozešli do svých domovů.



První školní týden jsme začali prohlídkou školy, učením se základních pravidel a spoustou říkadel. V pátek nás přišel vyfotit pan fotograf Vít Švajcar. Hned další týden jsme zahájili plaveckým výcvikem v bazénu v Benešově.

Všichni hned přijali jako samozřejmost dezinfekci rukou a povinnost nosit na chodbách i v jídelně roušku.

Doufám, že se dětem bude ve škole líbit a že společně prožijeme spoustu hezkých chvil, jako jedna parta, tady v 1.A v Základní škole Trhový Štěpánov.

Mgr. Kakosová Lucie, třídní učitelka

1. září přivítala rodiče s dětmi třídní paní učitelka Mgr. Lucie Kakosová, paní ředitelka Mgr. Květa Kuželová, starosta Josef Korn s místostarostkou Štěpánkou Bézovou; foto Petr Křepela



Žáci 1. třídy základní školy s paní učitelkou Lucií Kakosovou; foto Mgr. Martin Vrbický

Základní škola Trhový Štěpánov pro školní rok 2020/21

Mgr. Květa Kuželová – ředitelka školy

Mgr. Lucie Kakosová – třídní učitelka 1. třídy
– speciální pedagog

Mgr. Martina Nováková – třídní učitelka 2. třídy

Mgr. Eva Šindelářová – třídní učitelka 3. třídy

Mgr. Šárka Kladivová – třídní učitelka 4. třídy

Mgr. Martin Limburk – třídní učitel 5. třídy

Mgr. Petr Dymák – třídní učitel 6. třídy
– výchovný poradce

Mgr. Jan Balšánek – třídní učitel 7. třídy
– ICT koordinátor

Mgr. Kamila Horálková – třídní učitelka 8. třídy

Mgr. Martin Vrbický – třídní učitel 9. třídy
– metodik prevence

Mgr. Monika Mendová – učitelka

Martina Kudynová – učitelka

Jaroslava Špírková – vychovatelka školní družiny

Ludmila Kulíková – vychovatelka školní družiny

Jana Vokasová – asistent pedagoga

Hana Zelenková – asistent pedagoga

Miroslava Naňáková – asistent pedagoga

Ludmila Kulíková – asistent pedagoga

Miroslava Naňáková – hospodářka školy

Marie Čapková – uklízečka

Erika Štiková – uklízečka

Věra Kadlecká – uklízečka

Hana Hospergrová – uklízečka

Petr Křepela – školník, údržbář

Přeji všem zaměstnancům a žákům úspěšný školní rok,
hlavně hodně sil do zvládání překážek, které nám
školní rok přinese.

Mgr. Květa Kuželová, ředitelka školy

Jak by vypadala škola, kdyby výuka probíhala virtuálně

Zvláštní otázka... představovali jste si to někdy? Zní to jako nějaké sci-fi, ale v poslední době se nepředstavitelné stává realitou.

Nejen naši Zemi, ale skoro celý svět zasáhl nový vir, kvůli kterému zemřelo hodně tisíc lidí. Proto se neučí, školy jsou zavřené a mnoho lidí ani nechodí do práce. Jenže my, žáci, se nějak učit musíme, proto by se zrovna v tuhle dobu hodila ta virtuální výuka. Některé školy se učí přes videohovory, my se učíme pomocí emailů a poslaných prezentací. Jaká výuka je nejlepší? Nejsem si jistá, jestli volání nebo jen emaily, nedokážu to porovnat. Ale obojí je lepší než nic a každému může vyhovovat něco jiného.

Upřímně taky mě nebaví každé ráno vstávat do školy, ale teď se mi po tom i stýská. K čemu vlastně to chození do školy je? Je mnohem obtížnější se všechno učit doma a sám. Ale snad nejvíc mi chybí moje kamarádky. Nor-

mální školní dny jsem s nimi několik hodin denně, ale teď se s nimi neuvidím minimálně měsíc, ne-li déle. Ale říkám si, že to všechno musíme překonat, a pak budeme moct do školy každý den, až nás to zase bude štítat. Myslí si, že chození do školy má smysl, hlavně kvůli kontaktu s lidmi.

Jaká je tahle situace z pohledu učitele? Domnívám se, že většina učitelů to zvládá skvěle. Tahle situace je nová pro všechny a jak my žáci, tak i učitelé si na to musí zvyknout. Učitelé si aspoň nemusí ničit hlasivky a rozhodně pošetrí svoje nervy, i když věřím, že ti, co nenosí domácí úkoly, nebudou plnit ani ty úkoly přes počítač. Třeba si rodiče, co doma vyučují svoje děti, uvědomí, jak je práce učitele těžká. Nevím, jak se tahle situace líbí učitelům, ale myslím si, že všichni budeme rádi, když se virtuálně ještě pár let vyučovat nebude.

Bára Voslářová

Jak by vypadala škola, kdyby výuka probíhala virtuálně

Jak by asi vypadala škola, kdyby výuka probíhala virtuálně? Otázka, na kterou bychom měli nedávno možná jiné odpovědi. Co všechno se mění, když nechodíme do školy? Kdykoliv může nastat situace, že výuka nebude probíhat ve škole.

Pokud se podíváme na tuto situaci z pohledu učitele, tak to nemají zrovna jednoduché, obzvlášť pokud tato situace nastane nečekaně. Ušetří si sice spoustu nervů, když žáky nemusí vídat a napomínat každý den, ale kdo jim zaručí, že všechny úkoly dělají pečlivě? Také pro ně určitě není jednoduché udělování známek nebo zadávání různých cvičení, aby se děti novou látku naučily.

Teď se na tu situaci podíváme zase ze strany žáka. Výhodou pro žáka je, že nemusí každé ráno tak brzo vstávat, má volno, kdy chce, a navíc nemusí psát testy. Jednoduše, má více volného času. Na druhou stranu to není tak báječné, jak se zdá. Každý den, i o víkendu je zahrnut spoustou domácích úkolů, musí si sám rozvrhnout čas, kdy se bude věnovat učení, aby všechny domácí úkoly stihl splnit do určitého termínu. Což je pro spoustu žáků

velmi složité, a proto určitě i učitelé předpokládají, že se najdou i tací, kteří domácí úkoly nezvládnou splnit. Další velkou nevýhodou, která nám schází, je sociální kontakt, chybí nám kamarádi a spolužáci.

Z pohledu školní budovy je to zpočátku geniální nápad, virtuální vyučování, nikde žádný křik a nikdo nic neničí. Ze spodu lavic nejsou nově přilepené žvýkačky a všude je čisto. Ale pokud by virtuální vyučování trvalo příliš dlouho, budova by se nevyužívala a nikdo by v ní neuklízela. Omítka by opadala, všude by byl prach, pavouci a myši. Uklízečky a školník by přišli o práci. Pro školní budovu by to neskončilo vůbec dobře.

Můj názor na virtuální vyučování nepatří mezi zrovna pozitivní. Když nechodíme do školy, přicházíme o spoustu věcí, ať už je to učení, kamarádi nebo výlety. Teď budu mluvit z vlastní zkušenosti (současné karantény). Můj běžný školní den začne normálními běžnými věcmi, jako je např. snídane, vyčištění zubů atd. Do školy jdu zvesela, protože tam jdu se svojí sestrou, bratrem a sestřenkami. Ve škole jsem s kamarádkami a spoluža-

ky. Učení ve škole více rozumím a alespoň se pak více těším domů. Zatímco když vyučování probíhá virtuálně, tak jsem stále jen doma nebo na zahradě. Jsem sice s lidmi a se psy, které mám ráda, ale někdy si už lezeme na nervy. Učení sice porozumím, ale je to pro mne obtíž-

nější. Pokud bych měla shrnout svůj názor na virtuální vyučování, vidím ho jako reálné, ale ne ten nejlepší způsob výuky.

Adélka Setnicková

Fejeton: Jak jsme spolu pekli a vařili



Ing. Anna Benešová z Trhového Štěpánova

Když jsem na Vánoce držela v náruči své 14denní miminko, malovala jsem si, jak spolu příští rok budeme péct cukroví a ono mi bude pomáhat. Dopadlo to tak, že jsem pekla zásadně tehdy, když si táta vzal syna a oba jeli za babičkou. O 4 měsíce později jsem si ale řekla, že už by to mohlo jít. Malý se po mě pořád sápal, aby se podíval, co že to dělám, a já si řekla, že je ten pravý čas, aby se mnou začal vařit. A bude to přesně tak idylické, jak jsem si vysnila. Malý mi bude pomáhat, bude všechno míchat, ochutnávat, tvářičky bude mít roztomile umazané od mouky. Budeme se spolu smát, házet po sobě jedno-
rožce a za okny vyjde duha. Tolik k představě.

Pro začátek jsem vybrala jednoduchý recept – boloňské špagety a třešňový koláč. Nechtěla jsem přepálit start. Postavila jsem malého na židli ke sporáku, aby mí-

chal cibulku na pánvi. S radostným „mímím“ se do toho pustil. Tohle pro něho bude hračka, říkála jsem si, protože míchání jsme trénovali s prázdným hrncem už několikrát. Malý chvíli „šmrdlal“ vařečkou v pánvi a pak začal cibulku nabírat a vyhazovat ji ven. Dobře, příště budeme cvičit i s obsahem. Dala jsem ho dolů, že si zatím připravím hrnec a špagety. A tehdy jsem udělala velkou chybu – nechala jsem odjištěný šuplík, ze kterého jsem brala špagety s tím, že si z něho později vezmu i olej. Jenže oleje se malý zmocnil dřív, samozřejmě ve chvíli, kdy jsem zády k němu míchala připálenou cibuli. Když jsem se otočila, myslela jsem, že se mi to jenom zdá. Malý seděl na podložce, po sobě lil olej a druhou ručičkou ho nadšeně roztíral všude, kam dosáhl. Nezmohla jsem se na jediné slovo. Jen jsem mu vzala z ruky olej, ve kterém zbyla polovina z původního množství, a v zoufalství jsem ho začala utírat kapesníky. Koupel počká, utřela jsem ho a celého převlékla. Podložku jsem hodila do vany. Pak jsem nakrájela novou cibuli a z pánve vyhodila černé škvarky. Malý se vehementně domáhal „mímím“, ale po předešlé zkušenosti jsem mu dala na zem hrnec. To ho samozřejmě už nebavilo. Stál u sporáku a natahoval ručičky. Když mu došlo, že už ho nahoru nedám, tak jen otočil knoflíkem u sporáku a odešel. Zjistila jsem to až ve chvíli, kdy se mi voda z hrnce vyvalila na sporák, jako kdyby právě bouchla sopka. Rychle jsem utírala horkou vodu a malý měl tak čas na zkoumání obsahu koše. Po jednom z něho vytahal oškrabky z mrkve a nakonec mi vítězoslavně přinesl plastovou misku od hovězího masa. Setřela jsem cestičku, která za ním z misky kapala a všechno znovu vyhodila. Přesto jsem se nevzdávala a vzala ho k pečení koláče. To se určitě povede. Všechny ingredience jsem odvážíla do hrnečku a malý potom vše sypal a lil do mísy. To ho moc bavilo. Dokonce měl i roztomile umazané tváře od mouky. A taky nos, uši, vlasy, ruce, bodýčko i tepláčky. To už moc roztomilé nebylo a já si v duchu gratulovala, že jsem ho nekoupala hned po incidentu s olejem. Nakonec mi sebral vařečku a jedním „mímím“ ohodil moukou i mě a celou kuchyňskou linku. V míse mi zbyla polovina původní dávky. Vyndala jsem menší pekáč, dala ho do trouby a teprve potom nás šla oba umýt. Když jsem se vrátila, vyhodila jsem z pekáče černou placku a naservírovala nám převařeně špagety.

Ing. Anna Benešová, Trhový Štěpánov



Aničky výtvar, když jí nepomáhá malý Jiříček – no uznejte, je to kráska; foto z rodinného alba

Kakaový korpus o průměru 22-23 cm:

- 180 g cukru krupice
- 7 vajec, odděleně
- 80 g oleje
- 70 g hladké mouky
- 40 g hrubé nebo polohrubé mouky
- 50 g kakaa

Troubu předehřejte na 180 stupňů, dortovou formu nebo ráfek o průměru 22-23 cm vyložte pečicím papírem. Bílky vyšlehejte s cukrem do pevného sněhu. Z počátku šlehejte samotné bílky na střední otáčky, až se vytvoří pěna, začněte pomalu přidávat cukr a zvyšte šlehání na maximum. Žloutky vyšlehejte za postupného přilévání oleje. Přidejte k vyšlehaným bílkům a stěrkou promíchejte. Obě mouky a kakao prosejte do mísy a opatrně vmíchejte do vaječné hmoty, nejlépe ve dvou až třech dávkách. Míchejte pouze stěrkou nebo vařečkou, nikoliv šlehačem. Těsto dejte do připravené formy, uhladte do roviny a dejte péct do vyhřáté trouby na 30-40 minut. Špejlí si ověřte, zda je korpus propečený. Korpus ihned po vytažení z trouby i s formou otočte vzhůru nohama na horký plech. Nechte takto vychladnout. Korpus bude díky tomuto „manévru“ krásně vláčný a vyrovnaný se případný „kopeček“ nahoře na korpusu. Po zchladnutí opatrně ořízněte boky formy a korpus z formy vyjměte. Pokud nebudete hned plnit, zabalte korpus do folie a dejte do chladu.

Kávový krém (připravit den předem):

- 500 ml smetany ke šlehání 33%
- 250 g kvalitní bílé čokolády (např. Belcolade, Callebaut, Valrhona)

5-6 lžic rozpustné kávy (dle vaší chuti a použitého druhu)

+ 250 g mascarpone k našlehání

Smetanu zahřejte, rozmíchejte v ní kávu a nalijte na bílou čokoládu. Nechte chvíli odstát, pak vymíchejte do hladka. Celou směs promixujte tyčovým mixérem, přikryjte folií (položte přímo na tekutinu) a dejte do lednice alespoň na 8 hodin vychladit. Až budete chtít dort plnit, k vychlazenému základu přidejte mascarpone a společně vyšlehejte do krému. Doporučuji šlehat na nižší až střední otáčky, raději pomalu, zvláště ke konci hlídat, aby se krém nepřeslehal.

Sestavení dortu

kakaový korpus

kávový krém

malý šálek silné kávy na prokapání

Korpus dvakrát vodorovně prokrojte, vzniknou vám tři pláty. Pokud chcete mít dort hezky rovný, sestavujte dort vzhůru nohama, tzn. dno korpusu použijte jako vršek

První plát položte na táč a pokapejte kávou. Rovnoměrně rozetřete asi třetinu krému. Přiklopte druhým plátem a lehce přimáčkněte. Opět pokapejte kávou a dejte druhou třetinu krému. Přiklopte třetím plátem a jen zlehka dort obmázněte. Dejte do lednice vychladit, ideálně do druhého dne. Zbytek krému si schovejte na finální obmazání.

Druhý den nebo po několika hodinách dort obmažte zbytkem krému. Dlouhým rovným nožem nebo nerezovou stěrkou krém uhladte do roviny. Nejlépe to jde, pokud máte dort na točně a dortem si při uhlazování otáčíte. Naneste krém i na vršek dortu a nožem uhladte do roviny. Doporučuji uhlazovat od kraje ke středu. Dejte do lednice vychladit.

Čokoládová poleva:

100 g hořké čokolády 50-60%

100 g smetany ke šlehání 33%

Čokoládu dejte do misky a zalijte horkou smetanou. Nechte chvíli odstát, pak vymíchejte do hladka. Za občasného míchání nechte polevu vychladnout a lehce zhoustnout. Pro urychlení můžete dát misku na pár minut do mrazáku.

Polevu si přendejte do sáčku nebo zdobící lahvičky a nanášejte na hranu vychlazeného dortu. Pokud poleva příliš rychle stéká po dortu dolů, nechte ji ještě trochu ztuhnout.

Zbytek polevy pak rozetřete na vršek dortu a uhladte. Ještě před zaschnutím polevy dort ozdobte dle vlastní fantazie. Já jsem použila makronky, mandle v čokoládě, kousky čokolády a křupinky.

(zdroj internet – www.vikendovepeceni.cz)

Cuketová směs na topinky

Tento výborný recept mi dala moje kamarádka Boženka Klinkerová z Trhového Štěpánova.

4 větší cibule opečeme na oleji. Jakmile cibule do růžova zesklouatí, přidáme 10 stroužků česneku a obojí znovu orestujeme. Nakonec přidáme 2 kg cuket nastrouhaných nahrubo. Směs opět osmažíme. Ochutíme ji třemi lžícemi cukru, třemi lžícemi soli, dvěma lžícemi víného nebo obyčejného octa, pěti lžícemi worcestru a 700 ml rajčatového protlaku nebo kečupu. Směs navrstvíme do pekáče a 40 minut necháme zapéct. Pak nandáme do sklenic a sterilujeme 20 minut.

Já osobně ještě přidávám trochu štiplavé papriky, trochu pepře a 2 lžice sójové omáčky.

Marie Motyčková, Trhový Štěpánov

Nádivka z cukety

3 skleničky cukety nastrouhat
1 sklenička dětské krupičky
½ skleničky tvrdého sýra nastrouhat
½ skleničky oleje
15 dkg měkkého salámu nastrouhat
sůl, pepř, majoránka, česnek, 1 lžička prášku do pečiva
4 žloutky a z bílků sníh
Pečeme na vymazaném pekáči.

Marie Motyčková



Koláč z cukety

2 hrnky cukru krystal
2 hrnky nastrouhané cukety
3 hrnky polohrubé mouky
½ hrnku oleje
1 hrnek kokosu nebo oříšků
1 prášek do pečiva
1 vanilka
3 vejce (z bílků sníh)
poleva podle chuti.

Marie Motyčková

Životní jubileum pana Zdeňka Kokty

V pátek 25. 9. 2020 oslavil své životní jubileum – 70 let, dlouholetý hráč a trenér FK Trhový Štěpánov, pan Zdeněk Kokta.

Zdeňkovi za jeho svědomitou a především poctivou práci patří velké poděkování.

Se závodním fotbalem začal Zdeněk již v osmi letech, kdy hrál za mužstvo žáků Trhového Štěpánova.

Ve čtrnácti letech, když se v Trhovém Štěpánově na krátký čas fotbal odmlčel, přestoupil do Spartaku Vlašim, oddíl starší žáci.

Od této chvíle bylo jeho hlavním úkolem především dávat góly, což přes všechny kategorie vrchovatě plnil.

Po přestupu ze žáků do dorostu Spartaku Vlašim (II. liga) se stal na tři roky nejlepším střelcem.

Před ukončením hráčské kariéry v dorostu mu začal dávat šanci trenér Liška, aby si Zdeněk zahrál v krajském přeboru za B mužstvo Spartaku Vlašim.

Toto byla pro něj velká fotbalová škola, protože si zopakoval po boku bývalých ligových fotbalistů jako např. Beran, Obajdin, Hřebík, Rajm a mnoho dalších.

V této době si zahrál i několik přátelských zápasů za A mužstvo Spartaku Vlašim.

Po nádherných pěti sezónách v krajském přeboru ve Vlašimi přišla smutná a hlavně nečekaná zpráva.

Ze zdravotních důvodů musel Zdeněk na určitý čas fotbalu zanechat.

Po vyléčení přestoupil zpět do Trhového Štěpánova, kde se začal formovat nový fotbalový tým pod vedením pánů Kulíčka, Touly a výborného trenéra pana Hocha. Za 5 let mužstvo postoupilo až do 1.A třídy.

V této době se tady vytvořila výborná parta a hráči Kapek, Pacovský J., Pacovský L., Kokta, Machovský, Tomajdes, Nerad, Mikula, Palašty, Staněk, Frydrych, Hřebík a další byli přítomni při této historické jízdě.

Fotbal se v této době hrál trochu jinak, protože v útku hrálo až 5 hráčů. Dvojčiferné výsledky proto nebyly žádnou výjimkou.

Ukázkový byl zápas doma na pouť, kdy jsme hráli s Krhanicemi a naše mužstvo vyhrálo 13:2. Zdeněk vstřelil gólů 8.

V této sezóně štěpánovští fotbalisté nastříleli celkem 135 gólů a o 105 gólů se postarali dva střelci - Zdeněk Kokta se pyšnil 55 a Slávek Mikula jich měl na svém kontě 50.

Po postupu do 1.A třídy se začal fotbal v Trhovém Štěpánově měnit. Mnoho hráčů odešlo jinam a tady převzali nadvládu bývalí hráči Vlašimi, v čele s V. Čičátkou a F. Mannem. Z bývalé party tady zůstali už jen někteří hráči.

Po dvou letech, kdy Zdeněk pociťoval neshody s trenérem V. Čičátkou, odešel hrát fotbal, 1.A třídu, do Zruče nad Sázavou. Potom se vrátil opět zpět do Trhového Štěpánova a 4 roky zde pokračoval jako hráč.

Konec této fotbalové éry byl neslavný, protože po inzultaci rozhodčího Trhový Štěpánov ukončil svou činnost a muselo se začít znovu od 4. třídy.

V tuto dobu přišel za Zdeňkem předseda oddílu pan Lejček s žádostí, zda by společně s panem Neradem nebylo vytvořeno nové mužstvo a mohlo se začít opět

od začátku. Nový tým se dal skutečně dohromady, odehrálo se mnoho zápasů, ale přes okresní přebor jsme se už nedostali.

Přes různé odchody a příchody Zdeněk až do dnešního dne dával všem zápasům celé své fotbalové srdce, a proto mu popřejme především pevné zdraví a mnoho životní pohody.

Děkujeme.

Zdroj: stránky FK Trhový Štěpánov



Sedící zleva – Josef Kokta, Antonín Machovský, Luboš Palašty, František Jeřábek, Zdeněk Šiška, Miroslav Kapek. Stojící zleva – Ladislav Pacovský, Jaroslav Pacovský, Zdeněk Kokta, Karel Zika, František Frydrych, Miroslav Šimon, Miroslav Mikula, Jiří Hřebík“ foto archiv FK Trhový Štěpánov

Životní jubilea

03.10. – Františka Frydrychová, Trhový Štěpánov – 90 let
 03.10. – Božena Kaletová, Trhový Štěpánov – 89 let
 03.10. – Pavel Červenka, Trhový Štěpánov – 65 let
 04.10. – Petr Křepela, Trhový Štěpánov – 60 let
 04.10. – Miroslav Šimon, Trhový Štěpánov – 55 let
 06.10. – František Bareš, Trhový Štěpánov – 65 let
 08.10. – Marie Vojtová, Dubějovice – 65 let
 13.10. – Marie Ciglerová, Trhový Štěpánov – 90 let
 14.10. – Josef Kubálek, Trhový Štěpánov – 75 let
 14.10. – Miloslav Račanský, Dubějovice – 50 let
 28.10. – Pavel Kupsa, Trhový Štěpánov – 65 let

01.11. – Ludmila Šamšová, Trhový Štěpánov – 85 let
 03.11. – Božena Steinerová, Střechov nad Sázavou – 65 let
 05.11. – Milada Špičková, Trhový Štěpánov – 75 let
 05.11. – Zdena Krajičková, Trhový Štěpánov – 70 let
 10.11. – Jiří Lonský, Sedmpány – 65 let
 12.11. – Jitka Kučerová, Dalkovice – 84 let
 13.11. – Josef Vesecký, Střechov nad Sázavou – 85 let
 14.11. – Vladislav Drnovec, Trhový Štěpánov – 82 let
 15.11. – Josef Kopecký, Trhový Štěpánov – 50 let
 16.11. – Blanka Chvojková, Trhový Štěpánov – 65 let
 22.11. – Miloslava Prokopová, Trhový Štěpánov – 88 let

Narození dětí

**6. 8. 2020 – Nella Skalická,
Trhový Štěpánov**



Nella se sestrou Ellou a s rodiči Martinou Huňáčkovou a Pavlem Skalickým z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

**11. 8. 2020 – Vítek Humeš,
Trhový Štěpánov**



Vítek Humeš s bratrem Františkem a s rodiči Annou Brixovou a Matějem Humešem; foto z rodinného alba

Navždy odešli:

5. 9. 2020 – Petr Filip,
Trhový Štěpánov – ve věku 52 let

24. 9. 2020 – Štěpán Zeman,
Trhový Štěpánov – ve věku 74 let

2. 10. 2020 – Josef Veselka,
Dalkovice – ve věku 82 let



Sňatek uzavřeli

**8. 8. 2020 – Sára Pecháčková z Kamenického
Šenova a Vojtěch Pařha z Trhového Štěpánova**



Sára Pecháčková z Kamenického Šenova a Vojtěch Pařha z Trhového Štěpánova; foto z rodinného alba

Jubilanti:

Stanislava Kopecká
z Dalkovic oslavila 85. narozeniny



Stanislava Kopecká z Dalkovic; foto archiv města

Františka Frydrychová
z Trhového Štěpánova 3. 10. 2020 oslavila 90. narozeniny

Vzpomínka:

Ptáme se zas a znovu,
když přicházíme k Tvému hrobu.
Proč Tvé srdce muselo přestat bít,
vždyť mělo ještě pro koho žít.

11. září jsme vzpomněli 5. smutné
výročí, kdy nás bez slůvka rozlou-
čení opustil pan Ladislav Brýl
z Dalkovic.

*Za vzpomínku všem děkujeme.
Rodina*



*Ladislav Brýl
z Dalkovic;
foto z rodinného alba*

Flexibilní služba v regionu pro lidi se zdravotním postižením

Lidé se zdravotním postižením potřebují v konkrétních oblastech podporu. Díky tomu jsou schopni zvládat běžné činnosti ve svém životě, buď zcela samostatně, nebo s nižší mírou pomoci od okolí.

Organizace Rytmus Střední Čechy, o. p. s. v rámci služby Sociální rehabilitace bezplatně nabízí lidem s mentálním postižením nebo jiným zdravotním znevýhodněním několik možností. Lidské potřeby jsou různé a Rytmus se snaží uživatelům být tím správným průvodcem cestou k soběstačnosti. Stačí si promyslet, v čem člověk potřebuje pomoc, oslovit pracovníka ve službě a pak si na společné schůzce vybrat z nabízených druhů podpory. Také člověk může požádat o základní poradenství pro svou situaci.

Nejčastěji se na Rytmus lidé se zdravotním postižením obracují se žádostí najít a udržet si práci v běžném (nechráněném) pracovním prostředí. Podporované zaměstnávání stavíme na individuální podpoře zájemců o práci a jejich budoucích zaměstnavatelů. Při spolupráci usilujeme o vytvoření stabilního a perspektivního pracovního vztahu mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem.

V rámci Tranzitního programu společně se studenty praktických a jiných škol pracujeme na jejich uplatnění na otevřeném trhu práce již v rámci studia. Významná podpora studentů se zdravotním postižením a jejich rodičů při přechodu do dospělého samostatnějšího života a své první práce po škole je skrze individuální pracovní praxe a skupinové exkurze u zaměstnavatelů v regionu.

Nabízíme také trénink praktických dovedností spojených např.: s cestováním, vařením, prací na počítači, hospodařením s penězi či sebeobsluhou. Trénink probíhá nejčastěji individuální formou v prostorách organizace nebo v terénu. Každý kurz je ušitý na míru konkrétním lidem a v případě zájmu je možná i skupinová forma. Velmi oblíbený je kurz Vaření, kde se lidé učí připravit si teplé jídlo. Také práce s počítačem nijak nezaostává. I lidé s postižením s oblibou využívají moderní technologie. Vyhledávají na internetu informace dle svých zájmů a potřeb, komunikují přes sociální sítě. Za zmínku stojí akreditovaný rekvalifikační kurz Obsluha osobního počítače. Absolventům může získané osvědčení pomoci nejen k nalezení práce v administrativě, ale také zvýšit sebevědomí, že i přes své znevýhodnění zvládli více, než jiní čekali.

Závazkem pro realizaci spolupráce a pomoci lidem s jakýmkoliv zdravotním postižením je jejich zájem o naše služby, a také schopnost našich pracovníků přizpůsobit se individuálním potře-

bám při zvládání překážek, které se v životě lidí se zdravotním postižením objevují.

Nikdo nemusí být na starosti sám ☺.

Rytmus Střední Čechy, o. p. s.

Kontakt

Sociální rehabilitace

Bc. Soňa Bendová

F. V. Mareše 2056, 256 01 Benešov

tel.: 773 391 182, 317 742 742

e-mail: sonabendova@rytmus.org

www.rytmusstrednicechy.cz



ODHADCE NEMOVITOSTÍ

Jaroslav Forman

Sedmpány 67, Trhový Štěpánov 257 63
tel.: 604 237 184, e-mail: jarda.ourada@seznam.cz

vlašimnet.cz
internet na vaší straně

nejen

NELÍBÍ SE VÁM
KOLÍSAVÁ RYCHLOST
INTERNETU?
PŘESTUPETE ZDARMA
K VLAŠIMNETU

326 551 005 INFO@VLASIMNET.CZ
VLASIMNET.CZ



Město Trhový Štěpánov
srdečně zve na

VÁNOČNÍ TRHY

v sobotu 28. 11. 2020 od 13:00 hodin na Náměstí.




Občerstvení zajištěno
Dle aktuální situace onemocnění Covid-19 může dojít ke zrušení akce.

Město Trhový Štěpánov
srdečně zve na

VÁNOČNÍ KONCERT

CHAIRÉ PŘÍBRAM



**vokálně instrumentální soubor
dobových nástrojů**

**5. prosince 2020 od 16:00 hodin
v kostele sv. BARTOLOMĚJE**

